

Donderdag

den 10 December.

ZWITSERLAND.

Zurich, den 8 December. De onlusten in Aargau zijn voor ditmaal geëindigd; de priesters hebben meerendeels den eed afgelegd. De zaak was deze: In den jare 1834 hadden eenige kantons, op eene vergadering te Baden in Aargau, besluiten genomen, om den staatkundigen invloed van de geestelijken en van Rome te weren. In Aargau zou het volk, bij eene proclamatie, van den kansel af te kondigen, met die besluiten bekend gemaakt worden. Verscheidene geestelijken weigerden dezelve af te lezen, zij werden afgezet. Hieruit ontstond oneenigheid tusschen de regering en velen dier geestelijken. De geestelijkheid maakte het volk bekommerd over de godsdienst en vervulde hetzelfde met wantrouwen tegen de regering. De regering van Aargau van haren kant wilde niet ter halver wege blijven staan, zij dreigde den volhardenden bisschop met het ontslag uit zijn bisdom, vorderde van de geestelijken en kapucijners den constitutionelen eed, en plaatste de kloosters onder voogdij. Dit was het begin van eenen strijd, die beslissend scheen te zullen worden. De Roomschen zagen dit ook wel in, en de eed gaf het voorwendsel tot tegenstand aan de hand. Zij weigerden den zelfden af te leggen, wanneer niet bij eene bijzondere bepaling de regten der kerk en godsdienst gewaarborgd wierden; eigenlijk eene overtoeffige vordering, daar zulks reeds uitdrukkelijk bij de staatsregeling geschied, en de eed een constitutionele eed was. Het volk werd tehendig niet strik voor dezen eed vervuld; die hem aflegde, trad met den dwivel in verband; de gevolgen zouden zeer erg zijn; men zou aan de katholieken slechts drie kerken en drie geestelijken laten behouden, de priesterrecht invoeren en de biecht maar eens in 't jaar houden, wanneer ze aan ieder vier franken zou kosten. Zoo spraken priesters van den kansel en voegden er bij, dat zij waarschijnlijk voor de laatste maal daar staan zouden, vermits afzetting, verbanning en gevangenis hen te wachten stonden. Het volk, voornamelijk in het zoëgenaamde vrije aamt, waar het klooster Muri ligt, werd op deze wijze ongewonden, en gaf de gegevene raadslagen met ruime interessen terug, want het is voornamelijk zijn werk, dat bij de eerste beëdiging zoo weinige, van 130 slechts 26, den eed aflegden; de vrees, welke men het volk aanjoeg, werkte nog sterker dan de vrees voor de gebelgde regering en verknochtheid aan bisschop en Paus. De gisting was ontzettend, men sprak van opstand, van de medehulp van andere kantons, haalde de wapens te voorschijn, goot kogels, maakte uitbanningslijsten, dreigde Aargau te overvallen en de regering weg te jagen, of ten minste zich van het kanton los te scheuren. Het verwijt, hetwelk zelfs in den boezem der regering gedaan is, dat men door de oproeping der troepen in en buiten het kanton onnoodig rumoer gemaakt had, is derhalve niet zoo geheel juist, er bestond allezins gevaar, hoewel het in het belang eener partij is, om deze vrees thans als belagchelijk voor te stellen. Slechts zijn er te veel troepen op de been gebracht, als men niets meer voor had, dan den eed door te zetten, en zelfs dezen eigenlijk niet eens doorzette; want de besluiten van den grooten raad zijn eigenlijk tocheene verlaten van den moedig ingeslagen weg, en niet ten onrechte beklagt zich de milite van ons kanton, dat men om zulk eene kleinigheid duizende menschen acht dagen lang aan hunnen arbeid onttrokken heeft. Ongegrond was ook de dikwijls geuite insinuering, dat de regering van Aargau onder bescherming der bajonnetten zich spoedig van het kanton en mantus losmaken, zich aan een Duitsch aartsbisdom aansluiten of een Zwitsersch bevorderen zoude, de rijke kloosters opheffen, en aldus de aanzienlijke onkosten der wapening dekken zoude. Hoe veel ook het gevoelen voor zich heeft, dat door die maatregelen alleen duurzame rust en veiligheid kon tot stand gebragt worden, is evenwel de groote raad thans verschrikt. De regenten van dat kanton hebben het verwijt te hooren, dat zij, zonder inaanwkenrige kennis van hunne krachten en de gezindheid des volks, een werk ondernemen hebben, hetwelk den staat geschokt heeft, en ten laatste onwettig alles laat in den vorigen staat. De bedoelde besluiten, waarbij de eed authentiek en bevestigend voor de geestelijkheid uitgelegd is, de rust hersteld is, zijn juist wel geens nederlaag; de regering mogt blijven voortgaan, nadat zij grootmoedig aan het bekommerde geweten iets toegegeven had; maar dit geweten is daarvoor moedig geworden en zal het, wanneer de troepen eens naar huis zijn, nog meer worden. In plaats van eenen vreesachtigen vijand,

heeft de regering er thans eenen, die zijne krachten heeft leeren kennen.

Zurich 2 December. Nadat thans in de Aargausche distrikten Muri en Bremgarten alle geestelijken den eed afgelegd hebben, is het ontslag der Zurichische troepen op gisteren en heden bepaald geworden.

Baden, (Aargau) 20 September. Toen laatsleden Zaterdag de tien liberale leden van den grooten raad uit ons district huiswaarts keerden, werden zij met gejuich begroet.

MOSKOU, den 14den November.

Nog maar gedeeltelijk ziet men de bouwvallen van de in September des vorigen jaars afgebrande 600 huizen; op vele plaatsen verrijzen daarentegen fraaiere gebouwen uit de asch, gelijk over 't algemeen onze residentie aan de zorg van haren gouverneur, den Prins Golitzin, vele verfraaijingen te danken heeft.

De oudste lieden herinneren zich geen zoo fraai weder, als gedurende dit jaar van den 1sten September tot den 18^{den} October. Wij hadden dagelijks verkwikkenden zonneshijn en heldere warme nachten. Toen echter naderden plotseling de ruwe voorboden van den winter, koude, hagel en regen, en de storm woedde zoo geweldig, dat op den grooten weg vele voertuigen omvergeworpen en vele boerenhuizen van hante stroomdaken beroofd werden. Den 21sten October sneeuwde het 24 uren lang en werd de grond tot eene goede sledebaan gelegd. In den nacht van den 19^{den} hadden wij een luisterrijk Noorderlicht. Sedert wisselt de koude dagelijks tusschen de 10 en 18 graden R. af. Zoodra de sledebaan tot het binnenste des rijks uitgebreid is, kan men tevooren van allerlei levensmiddelen te gemoet zien, waaraan wij behoefte hebben, daar de prijzen daardoor gewoonlijk de helft verminderen.

LONDEN, den 5den December.

Gisteren morgen hebben zich de meeste kabinetsleden uit deze hoofdstad naar het paviljoen te Brighton begeven, ten einde op hetzelfde den geheimen raad te kunnen bijwonen, welke des namiddags door Z. M. zou gehouden, en waarin moest besloten worden om het parlement nogmaals verder van den 17^{den} December tot tegen het laatst van Januarij te prorogeren; maar om alsdan zamen te komen tot afdoening van zaken.

Onze minister van buitenlandsche zaken heeft eergisteren, behalve met meer andere vreemde gezanten, ook met Noory-effendi, den Turkschen minister, vergezeld van Riedschid-beij, den afgezant der Ottomaanische Porte te Parijs, eene bijeenkomst gehad, welke ruim drie uren geduurd heeft, en na afloop van welke zich laatsgenoemde onmiddellijk naar Parijs terug begeven heeft.

Eene inschrijving, eergisteren onder het opzigt van den aartsbisschop van Canterbury en andere voorname personen, ten behoeve van de nooddriftige Protestantsche geestelijkheid in Ierland, geopend, heeft dadelijk veel bijval ondervonden, daar dien dag reeds voor een bedrag van tusschen de 11,000 en 12,000 p. st. ingeteekend is. Ook gisteren zijn nog een aantal bijdragen, gezamenlijk eenige duizenden p. st. beloopende, tot hetzelfde loffeijke doeleinde ontvangen. Onder deze bijdragen bevinden er zich onder andere vier van wege H. H. MM., te zamen groot 1200 p. st., over welke de Times zegt zich des te meer te verheugen, daar dezelve, als het ware, Zr. M's. eigene denkwijze en gevoelens over de bekende ministeriele Iersche kerk-bill aan den dag leggen.

PARIJS, den 6den December.

Op hetgeen de Gazette de France daaromtrent gezegd had, antwoordt thans het ministerie avondblad:

« De mededeeling, op last van het Fransche gouvernement, aan het gouvernement der Vereenigde Staten gedaan, had geenszins ten doel om deze of gene zinsnede in de aanstaande boodschap te doen inlassen. De Fransche regering heeft alleen officieel den inhoud der wet van 17. Junij 1835 bekend gemaakt, mitgaders den pligt, haar bij die wet opgelegd en den aard der ophelderingen, welke zij mogt verwachten. De mededeeling, op last van het Fransche gouvernement aan het gouvernement der Vereenigde Staten gedaan, is geenszins onbeantwoord gebleven. De mededeeling is mondeling geschied en het antwoord is ook mondeling gegeven. Even zoo is het gelegen met de mededeelingen, welke te Parijs tusschen den minister van buitenlandsche zaken en zatkogelastigde der Vereenigde Staten gewisseld zijn. De stukken, welke kelijk deze conferentien, zullen aan de kamer der parlemen de kamer afgevaardigden overgelegd worden. Zoo mag men niet heeft...

Verstaan; zal men er althans niets in vinden, waardoor het misverstand tusschen de beide landen erger zou kunnen worden.

« Daar nogtans de terugroeping van den zaakplaatse der Vereenigde Staten is gekomen bij de maatregelen, door den president verleden jaar aan het congres tegen de fransche bezittingen voorgesteld, zijn er zekere voorzorgen noodig geworden. De fransche regering heeft zich in zoodanige omstandigheden, wat er ook gebeurt, in staat moeten stellen om de nationale belangen te beschermen. Dat is het oogmerk der mitrustingen in onze havens. Alleen verdediging wordt er bedoeld. Er bestaat op dit oogenblik geene wettige reden van oorlog tusschen Frankrijk en de Vereenigde Staten; en in geen geval zal Frankrijk het eerst aanvallen.

— Het hof der pairs zet de beraadslaging over de April beklagden van Luneville en Epinal voort. Er is nog geen vonnis geslagen.

— De jongste berigten uit Madrid zijn van den 28sten November en behelzen onder anderen de beraadslagingen in de eerste kamer der cortes over het adres in antwoord op de troonrede. Uit de ophelderingen, door de ministers bij die gelegenheid gegeven, blijkt, dat de financiële bezwaren des rijks nog altijd niet gering zijn, vooral bij de nieuwe wapening, welke tot demping van den opstand bevoelen is; maar dat men toch denkt, zonder nieuwe leening, in de behoeften te zullen kunnen voorzien. Het adres is in de zitting van den 27sten aangenomen. De toon daarvan is minder gunstig voor het ministerie dan het ontwerp, hetwelk in de Tweede Kamer is voorgesteld geworden. Ten opzichte van de Noordache mogendheden was in het ontwerp der Eerste Kamer gezet, dat de Spaansche natie met *onverschilligheid* de erkenning van derzelver regering van haar te gemoet zag. Dit is veranderd; in plaats van *onverschilligheid* heeft men *gerustheid* gezet. Volgens de verzekering der ministers heeft het nieuwe Portugeesche ministerie verklaard, dat de beloofde Portugeesche hulpstroepen komen zullen.

— De generaal *Mina* heeft te Barcelona eene proclamatie uitgevaardigd, waarbij het prinsdom Catalonie in staat van beleg wordt verklaard.

De proclamatie is weder opgevuld met bedreigingen van zware straffen. De muitelingen hebben 14 dagen tijd om de wapens neder te leggen. Na verloop daarvan zal ieder gewapende muiteling, die gevat wordt, naar de wet gestraft worden. Wie de muitelingen op eenigerlei wijze bijstand biedt of behulpzaam is, zal over de kling gejaagd worden, alsmede de schout, alcade, geestelijke of huisvader, die de muitelingen schuilplaats verleent, ten zij mogt bewezen worden, dat men voor geweld heeft moeten onderdoen of aan de kommandanten van H^r. M^s. troepen daarvan berigt gegeven heeft. De goederen van de helpers der muitelingen zullen dienen om de patriotten, die geleden hebben, schadeloos te stellen.

BRUSSEL, den 7^{den} December.

De kamer der vertegenwoordigers heeft de wet tot zwaardere belasting van het vreemde vee met 49 tegen 20 stemmen aangenomen. Volgens de daarbij gemaakte bepaling, zal de maatregel niet op de Pruisische, maar alleen op de Hollandsche grenzen werken.

's GRAVENHAGE, den 8^{den} December.

Heden avond wordt er bal bij Z. K. H. den Prins van Oranje gehouden.

— Naar men verneemt, heeft de regering thans geantwoord op de bedenkingen, welke in de afdelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal tegen het ontwerp van wet, tot verhooging der inkomende regten op de granen, gemaakt zijn.

Heden hebben de afdelingen dier kamers onderzocht het aan dezelve aangeboden ontwerp van wet, wegens de ligting der nationale militie van 1836.

In de zitting van heden heeft de centrale sectie verslag uitgebragt op de navolgende ontwerpen van wet, als:

1°. dat, tot betengeling van onrust en kwaadwilligheid; 2°. dat, betreffende de herziening van den 3^{den} titel des eersten boeks van het wetboek van koophandel; 3°. dat, regelende de uitgaven over 1836; 4°. dat, vaststellende de middelen over 1836; 5°. dat nopens den inkoop en de aflossing van schuld, in 1836.

De beraadslagingen over de beide eerste ontwerpen worden op aantaanden Donderdag ten 11, en die over de andere, op Vrijdag ten 10 ure, bepaald.

Een ingekomen verzoekschrift van een' stalhouder te Apeldoorn is naar de commissie *ad hoc* verzonden, welke, bij monde van de heeren *Rappard* en *Vijfhuis*, verslag uitbragt op verschillende verzoekschriften, onder anderen van handelaars in granen te Amsterdam, die de thans aauhangige wet daarentrent verdedigen. Welk verzoekschrift ter griffie nedergelegd en gedrukt zal worden; en op dat van den kolonel *Gustafson*, die zich over hier te lande ondergane beledigingen beklagt; hetwelk ter griffie wordt gelegd. Vervolgens gaat de kamer, tot Donderdag ten 11 ure, uiteen.

TWEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van Maandag den 7 December.

De beraadslagingen worden voortgezet over het ontwerp van wet, tot verhoging van vrijdom van grondbelasting aan fabrieken, tra-

De heer *van Nes* vereenigt zich met het ontwerp, omdat hetzelfde strekt tot bevordering der belangen van de Nederlandsche maatschappij. Hij twijfelt niet, of ieder lid stelt het grootste belang in den bloei der nijverheid, en ieder hunner zou dan ook, hij betwijfelt dit evenmin, elke belasting afkeuren, welke zou worden voorgesteld, om op de nijverheid te leggen. Dit heeft echter onmerkbaar plaats gehad en hij acht het derhalve plicht die bedektelijk ingeslopen belasting te weren, te meer daar dezelve vroeger niet bestond. De ze belasting bestaat vooreerst hierin, dat de fabrieken ten gevolge der schattingen van het kadaster, zoo overdreven zijn aangeslagen, dat die de nijverheid wezenlijk zwaar drukt. Het ontdekken van deze overdrevene schatting heeft de staatscommissie met de herziening des kadasters belast, doen besluiten om, reeds een jaar geleden, een voorstel te doen, om deze onbillijkheid te doen ophouden. Dit besluit werd genomen met meerderheid van stemmen en na eene langdurige beraadslaging. Het is genomen op grond, dat het eene onbillijkheid is, om b. v. een woonhuis, hetwelk slechts f 500 waarde heeft, op f 1600 te schatten. Het is dus geen gunst, welke men der fabrieken wil toekennen, maar het zijn alleen recht en billijkheid, welke men wil doen bevondrijven. Het was de taak der staatscommissie niet, om eenigen tak van nijverheid te beschermen. Alleen de taxatiën, waarop het kadaster gegrond is, houdt zij in het oog. Aangenaam was het den spreker, te hebben gezien, dat de regering dit gevoelen deelde, en erkende, dat geene bijzondere voorregten, maar alleen de billijkheid, de invoering van den voorgestelden maatregel vorderde. De tegenkanting, welke de wet ondervindt, kan derhalve, zijns inziens, niet voortvloeyen uit het oogpunt der rechtvaardigheid van de zaak, want alle de leden zullen toch wel het belang der nijverheid en dienvolgens dat des Nederlands indachtig zijn. De tegenkanting ontstaat mildien alleen uit het overbrengen op de overige onroerende goederen van het bedrag der som, welke, ten gevolge der beoogde vrijstelling, van den aanslag van elk gewest in de grondbelasting zal afvallen, en uit de bewerking, dat deze overschrijving op de gebouwde en ongebouwde eigendommen ongelijk op het eene of andere gewest zal drukken. De heer *van Nes* bestrijdt die beweringen, evenzeer als het gezegde, dat er hier bevoordeeling van den een zou plaats hebben, ten koste van den anderen.

De heer *van Asch van Wijck* zal insgelijks voor het ontwerp stemmen.

De heer *van Hemert* stemt tegen het ontwerp, omdat hij niet kan goedkeuren, dat de ontlasting der fabrieken op andere eigendommen wordt overgebracht.

De heer *Warin* stemt tegen het ontwerp, ook op grond, dat bij eene verworping der wet, de staatscommissie grond hebben zal om de schattingen van het kadaster, ten aanzien der fabrieken, enz. te herstellen; en dat de kamer niet in staat is, om bij eene wet de individuele belangen te behartigen. Hij vindt de wet ook onvolmaakt, en te veel aan derzelver executie overlatende.

De heer *van Sytzama* bestrijdt insgelijks het ontwerp.

Z. Exc. de Minister van Financien zegt, dat naauwelijks het ontwerp deszelfs aanzijn verkregen had, of van alle zijden werd deszelfs doelmattigheid en rechtvaardigheid betwist. Z. Exc. ziet zich intusschen verplicht om de gronden open te leggen, waarom de regering gemeend heeft de voordragt niet te moeten intrekken. Zij heeft dit gedaan, zegt Z. Exc., om dat de wet rechtvaardig is in beginsel, en billijk in toepassing. Dat zij rechtvaardig is in beginsel, is bijna door niemand ontkend. Sedert een vierde eeuw zijn de fabrieken en trafijken toch althans voor de helft in de verponding aangeslagen geweest. Door de invoering der fabriekswet, welke de fabrieken en trafijken vrijstelling voor de fabriekswet gaf, is de verponding van de fabrieken in de schattingen te hoog worden opgevoerd, en van dien aard, dat de halve vrijdom verviel, welke de fabrieken genoten. Men oordeelde het dien volgens rechtvaardig, dat aan derzelver bezwaren, tot behoud van dien vrijdom, zou worden te gemoet gekomen. Wat de billijkheid der wet, in derzelver toepassing, betreft, vereenigt zich de Minister met hetgeen te dien aanzien door den heer *van Nes* gezegd is.

Ten slotte zeide de minister, dat de verworping der voordragt hem kennelijk schiet, en Z. Exc. zich, met de verdediging deszelfs, niet anders had voorgesteld, dan hare billijkheid en rechtvaardigheid te betoogen, ten einde, wierd zij verworpen, alle beschuldiging van de regering voor het gevolg af te weeren.

De beraadslagingen gesloten en het ontwerp in hoofdzaak ontfange gebragt zijnde, wordt hetzelfde verworpen met 41 tegen 6 stemmen.

zoo lat Z. M. zal worden verzocht dit ontwerp in nadere overweging te nemen.

Voor hebben gestemd de heeren van Nes, van Asch van Wijck, Snouck Hurgronje, Schimmelpenninck, de Jonge en d'Escury.

AMSTERDAM, den 6^{den} December.

Heden werd in de kerk der Doopsgezinden alhier godsdienstig gevierd de goddichtenis van de honderdste Verjaring van de Kweekschool der Doopsgezinden, invallende in den tijd van het derde Eeuwgetijde van Menno's afzondering. Op dezen zelfden dag heeft ook in al de onderscheidene gemeenten in ons Vaderland, op uitnoodiging van het Bestuur der Algemeene Doopsgezinde Societeit, gelijke viering plaats gehad. Een gedenkpenning, door gemagtigden van wege gemelde Societeit ontworpen, is door den kundigen van der Kellen, te Utrecht, vervaardigd en de inleekeninglijsten zijn deswege rondgedeseld.

AMSTERDAM, den 8sten December.

Bours van den 7^{den} December.

Heden ontvangene berigten uit Madrid luiden allezins gunstig; men bespeurt in de kamers een' goeden geest; bij het adres aan de Koningin is dit gebleken, en het ministerie Mendizabal zal daardoor eenen minder zwaren post hebben, dan men verwacht heeft: van het leger zijn echter geene nadere tijdingen ontvangen.

De zaak tusschen Frankrijk en Noord Amerika houdt de aandacht der fonds-speculanten zoowel te Parijs als te Londen bezig, en zoo lang geene afdoende tijdingen daaromtrent ontvangen zijn, zullen waarschijnlijk Fransche effecten in eene dobberende houding blijven verkeerden.

Fluctuatien der prijzen.

Holland. $2\frac{1}{2}$ pCt. Deze effecten konden zich niet geheel op hun vorig standpunt souteneren en bleven $54\frac{1}{2}$, met verkoopers; 5 pCt goed prijshoudend en a $10\frac{1}{2}$ ook $\frac{1}{2}$ gedaan; kansbiljetten $24\frac{1}{2}$, $1\frac{1}{2}$ met verkoopers; voor Duitsche rekening waren verscheidene postjes sijndikaat ter markt; de prijs der oude viel tot $91\frac{1}{2}$ a $\frac{1}{2}$, en nieuwe tot $58\frac{1}{2}$; aandelen handelsmaatschappij-waren insgelijks meerder geoffereerd en a $123\frac{1}{2}$ verkrijgbaar.

Spanje. Ardoins hadden in het begin een iets flauwer aanzien doordien voor Engelsche rekening veel ter markt kwam, hetwelk den koers tot $47\frac{1}{2}$ drukte; doch later deden inkoopers voor binnenlandsche rekening dit effect tot $47\frac{1}{2}$ stijgen en zelfs tot dezen prijs bleven er koopers, groote stukken in het begin $46\frac{1}{2}$, later tot $47\frac{1}{2}$ toe gedaan; passieve $13\frac{1}{2}$ a $\frac{1}{2}$ gebleven; in Fransche uitgestelde was eenige omzet en werden a $18\frac{1}{2}$, 18 verscheidene postjes gedaan; doch over het algemeen was, uitgezonderd in Ardoins, de affaire niet levendig.

Rusland. Er wordt bij voortdurend zeer weenig handel in deze effecten gedreven; oude en nieuwe Russen bijna onveranderd; eerstgenoemde $104\frac{1}{2}$ en laatstgenoemde $104\frac{1}{2}$; van 6 pCt. papier-roebels waren eenige postjes ter markt: de prijs bleef $67\frac{1}{2}$ a $\frac{1}{2}$.

Oostenrijk. 5 pCt. metalliek $98\frac{1}{2}$ en $\frac{1}{2}$ gedaan, $2\frac{1}{2}$ pCt. a 57, in kleine partijtjes verhandeld.

Brazilië. $85\frac{1}{2}$ a $\frac{1}{2}$, Columbia $23\frac{1}{2}$ a $\frac{1}{2}$; coupons $5\frac{1}{2}$; Peru $20\frac{1}{2}$; coupons $4\frac{1}{2}$.

Bours van den 8sten December.

Onze beurs begint ook de ongunstige houding der Engelsche en Fransche te gevoelen en alle effecten verkeerden in eene flauwe houding; het verschil tusschen Frankrijk en Noord-Amerika blijft te Londen en te Parijs de gemoederen der beursbezoekers verontrusten, voornamelijk op laatstgenoemde plaats, waar de 3 pCt. fondsen sedert 3 dagen bijna 1 pCt. achteruitgegaan zijn.

Fluctuatien der prijzen.

Onze $2\frac{1}{2}$ pCt. openden iets flauwer, dan gisteren, namelijk $54\frac{1}{2}$, toen verkoopers voor binnenlandsche en Engelsche rekening dezelve tot $54\frac{1}{2}$ deden achteruitgaan, en bleven dezelve op dezen koers; kansbiljetten $24\frac{1}{2}$, $1\frac{1}{2}$, bij eenigen handel; beide sijndikaat op nieuw meerder geoffereerd, $94\frac{1}{2}$ en $78\frac{1}{2}$; aandelen handelsmaatschappij gevoelig lager en van $123\frac{1}{2}$ tot 122 gevallen.

Voor Fransche effecten toonden zich insgelijks eenige verkoopers: de openingskoers was $80\frac{1}{2}$ en dezelve bleven $79\frac{1}{2}$.

Alle Spaansche schuldbrieven hadden in het begin het aanzien van in prijs te zullen verbeteren; Ardoins kleine $48\frac{1}{2}$ a $\frac{1}{2}$, doch op het eind der beurs $47\frac{1}{2}$; groote van $47\frac{1}{2}$ allengskens tot 47 achteruitgegaan; passieve $14\frac{1}{2}$, 14 , $13\frac{1}{2}$ gebleven; Fransche uitgestelde $16\frac{1}{2}$, $\frac{1}{2}$, met verkoopers gebleven.

Russische en Oostenrijksche schuldbrieven als gisteren bij niet noemenswaardigen handel, doordien de aandacht grootendeels op Spaansche effecten gericht is.

Mengelwerk

Nederland moet antwoorden.

Nederland moet antwoorden op een artikel in de Times van den 1sten December (Money-market and city intelligence), waarin aan een volk, dat steeds de goede

trouw ten hoogste waardeerde, trouwbreuk wordt verweten; en waarin aan de zonen van hen, die Europa's magtigste tirannen weerstonden, als aan een hoop kinderen, de roede bedreigd wordt.

De Times zegt (1), dat, niettegenstaande, volgens het traktaat van 1844 tusschen Engeland en Holland (lees Groot-Brittanje en de Nederlanden), de Britsche manufacturen niet hooger dan 6 pCt. bij den invoer in Nederlandsch-Indiën, moesten worden belast, ingeval de Nederlandsche vrij ingevoerd wierden, de Britsche katoenen, in Julij 1835 met 25 pCt. waren bezwaard, terwijl de Nederlandsche vrij ingingen. Deze trouwbreuk, voegt het Engelsche blad er bij, moest worden hersteld, en daartoe bestond geen beter middel dan eenige weinige schepen voor Batavia te laten verschijnen; dit zou voldoende zijn, om de Nederlandsche regering tot haren pligt te brengen.

Deze bedreiging, die het zaak is, ad notam te namen, en niet als ijdele blif in den wind te slaan, laten wij aan de aandacht onzer diplomatie over; maar het een elk Nederlander persoonlijk aangaat, is de vraag: Beheft de beschuldiging van de Times waarheid?

Mogt zij, hetgeen niet geloofbaar is, mogt zij, helaas! waarheid behelzen, schande dan op onze vertegenwoordigers, indien zij de verontwaardigde stem van Nederlands volk niet deden hooren aan hen, die de trouwbreuk pleegden, en ons daardoor bloot stelden aan eene verdiende beschimping.

Is de beschuldiging valsch, wat toevan dan onze regerings-bladen, de Staats-Courant en het zogenoemde Journal de la Haye (2), met aan de Times te antwoorden? «Uwe bedreigingen verachten wij; maar op uwe beschuldigingen antwoorden wij: Gij hebt schandelijk gelogen. Steelt nu en moordt; gij kunt ons zedigen misschien, maar doet vreezen nimmer. Verraad en geweld zijn niet u, zelijk, dikwerf te zoren, en nog oplaugs; het recht en God is met ons!»

Mogten onze regerings-bladen zwijgen; zoo zal, hierran zijn wij zeker, onze Tweede Kamer niet zwijgen.

(Ingezonden Brief.)

Met veel verwondering heb ik uit het Handelsblad van den 27. dezer gezien, dat een aantal onzer kofschippers zich per rekwest aan de Staten-Generaal hebben adresseerd, om te betoogen, dat de voorgestelde graanwet voor hen hazvarend zoude zijn.

Ik wist wel, dat enkele tegenstanders van dien maatregel de schippers hebben loen aanzoecken, om in dien zin tegen de wet te petitioneren; doch ik vertrouwde, dat de schippers te veel gezond verstand bezaten, om op zoodanige wijs te bestrijden, wat hun eigen voordeel is. Ik dacht, dat zij zich zouden herinnerd hebben, hoe zeer het hooger inkomende recht, 't welk in de jaren 1825—1830 bestaan heeft, voor hen voordelig is geweest, uit hoofde, dat de korting van 10 pCt. daarop voor de nationale vlag, toenmaals circa f 3 per last tarwe en f 2 per last rogge bedragende, zulks aan hen in de havens der Oostzee altijd de voorkeur ter bevrachting boven vreemde schepen en tot voordeliger vrachten gaf.

Ik meen zelfs, dat, bij zeker rekwest, in der tijd door een aantal kofschippers ingediend, het verlies van dit voorrecht, bij de verlagings van de regten op granen, in October 1830, als eene der oorzaken van de kwijning onzer nationale scheepvaart is afgeschilderd geworden.

Onverklaarbaar is het mij dan ook vorgekomen, dat de schippers klagen over een voorstel van wet, waarvan het gevolg wezen moet, aan hen die voorkeur of dat privilegie op nieuw, doch in eene ruimere mate dan vroeger, te verzekeren.

Thans echter is het mij duidelijk geworden, hoe dat men de schippers heeft hawogen, om tegen de wet te rekwesteren. Men heeft hen, namelijk, diets gemaakt, dat de korting van 10 pCt. op de regten onder de voorgestelde wet hun niets zoude baten; vooreerst, omdat er geen aanvoer in het geheel meer zoude plaats hebben, en ten tweede, omdat, indien er ook al aanvoer plaats had, de opslag in entrepôt geschiedt; bij het later inklaaren der granen ter consumptie alsdan de korting niet zal gegeven worden; of, wanneer ook dit al geschiedde, zulks niets zou afdoen, omdat dan de regten laag moesten zijn, als wanneer de korting geheel onbeduidend is, en bij opslag in entrepôt het voordeel daarvan in geen geval den schipper baat.

Al deze stellingen of gezegden komen mij, van het begin tot het einde, onjuist voor; en zie hier waarom: Wat het eerste punt betreft, meen ik, dat het buiten tegenspraak is, dat de hoeveelheid van invoer van buitenlandsch graan, voor het binnenlandsch verbruik, zich in allen gevallen regelt naar de behoefte. Als het inlandsche graan geheel alleen in de consumptie kan voorzien, dan zal ook onder het lage recht, de invoer van buitenlandsch zeer gering zijn of geheel ophouden, zoo als zulks door het voorbeeld der laatste twee jaren bewezen wordt.

Het eenige onderscheid is, dat, in zulk geval, bij het aannemen der nieuwe wet, de prijzen hooger en meer bestaanbaar voor onzen eigen landbouw zullen zijn, dan wanneer dezelve, ook zonder eenigen beduidenden aanvoer, door den marktprijs der buitenlandsche granen geregeld en gedrukt wierden.

Is daarentegen de cultuur onzer granen ongevoegzaam voor het binnenlandsch verbruik, dan rijst de middelprijs en het recht daalt, als wanneer er weder met voordeel buitenlandsch graan op de consumptie-markt kan ingeklaard worden.

Als b. v. de middelprijs van de inlandsche tarwe f 190 per last bedraagt, dan zal het inkomend recht op de vreemde tarwe f 45 per last zijn; maar bij dezen middelprijs rijst de waarde der Poolische en Pruisische granen; en uit hoofde van derzelver betere en voor den verbruiker voordeliger hoedanigheid, zal de middelprijs Poolische tarwe aan f 230 minstens gelden; en, wanneer men dan daer

(1) Men kan het artikel in het Handelsblad van 5. December nalezen.
(2) Het heb ik niet gelezen, maar het is, dat die Courant zich Journal annonceur des anti-chambres de la Couronne, de Portugais, namde? Maar om toch Journal de la Haye te behelzen, naar welk eenige regels, ons land betreffende, en die dan nog bijna altijd uit Hollandsche Couranten vertaald, terwijl de zoo genaamde correspondance uit Frankrijk, Spanje en Portugal, blijkbaar door eene pen gereedgemaakt, bovendien de berigten woordelijk uit de Brusselsche Emancipation overgeschreven worden, en de aankondigingen van Pötsch ou Yote Gras, Parisianisme en dergelijke ten minste elf twaalfden der Courant vullen.

af rekent het bedrag van het regt ad f 45, zijnde, na korting van de 10 pct. voor de Nederlandschen vlag f 40-50, dat is de zuivere verkoopprijs van de Pool- sche tarwe f 189,50, welke prijs ruim zoo veel bedraagt als dien voor ultimo September 11.

Hieruit blijkt alzoo, dat de aanvoer van het Poolische en Pruisische graan zeer wel kan blijven plaats hebben; want bij de aanneming der wet zal de middel- prijs der inlandsche tarwe zich zeer spoedig boven f 6 per mud verheffen, en het regt zich gevolglijk op f 45 per last stellen.

Dit gezegde kan men echter niet ten volle toepassen op de granen uit *Denemarken* en de *Voorlanden*.

Door derzelver mindere deugdzamheid en dus mindere geldswaarde, zal het nieuwe regt zwaarder op dezelve drukken, dan op de Poolische en goede Pruisische granen, en zullen dus deze laatste, bij voorkeur, de behoefte onzer consumptie aanvullen.

Dit is weder een voordeel voor onze schippers; vermits de aanvoer uit de Pruisische havens altijd, reeds meer dan die uit *Denemarken* en de *Voorlanden*; met Nederlandsche schepen plaats heeft, en zij alsdan de mededinging der *Mekelenburgers*, *Holsteinsche* en *Deensche* vlaggen te *Dantsig* en *Koningsbergen* minder te vreezen hebben.

Hierbij is ook nog op te merken, dat, zoo het waar is, dat door de Pruisische regering eene nota tegen de voorgestelde graanwet bij onze regering is ingeleverd, zulks alleen het gevolg kan zijn van eene verkeerde of onjuiste voorstelling van den wezenlijken stand der zaken; want de Pruisische regering is te verlicht en kent te veel deszelfs eigen belang, om niet in te zien, dat de granen uit deszelfs landen, even zoo zeer als onze eigene, door de geringe soorten uit *Denemarken* en de *Voorlanden*, in waarde gedrukt of verlaagd worden, ja zelfs, bij toenemend verbruik der laatste hier te lande, de eersten van onze markten verdrongen worden; iets, dat, door de aanneming der graanwet, gelijk hierboven aangevoerd is, eene geheel omgekeerde werking zal aannemen.

Wat nu het tweede gezegde aangaat, dat namelijk de korting voor de Nederlandsche vlag niet van toepassing is, bij entrepôt, zulks is even onjuist.

Immers, wanneer de granen uit eene der Oostzee-havens afscheept zullen worden, is het niet bekend of 's koopmans belang zal mede brengen, dezelve bij aankomst hier te lande dadelijk in consumptie te verklaren, en elk afzender zal zich dus de gunstige voorwaarden voor elk geval voorbehouden, dat is, bij voorkeur eene Nederlandsche vlag zoeken.

Geheel verkeerd is het voorts te denken, dat, bij opslag in entrepôt, het genot der bevoorregting onzer nationale vlag zou verloren gaan.

Immers elk en een iegelijk, die geen vreemdeling in den handel is, weet, dat in de boeken en bewijzen van het entrepôt vermeld wordt of de goederen met een nationaal dan wel met een vreemd schip ingevoerd zijn, en dat, bij het later inklaren ter consumptie, al is het ook na verloop van een aantal jaren, dit onderscheid wel degelijk in acht genomen wordt bij de betaling der regten.

Uit het zoo straks aangevoerde voorbeeld en berekening blijkt eindelijk, dat de afwijking ter consumptie van de vreemde granen bij een regt van f 45 op de tarwe zeer wel bestaanbaar is, en de ondervinding zal het bewijzen, dat de meeste inklaringen bij zulk regt of bij f 30 zullen plaats hebben; zoodanig dat de werkelijke voorkeur voor onze scheepvaart in het eerste geval f 4-50, en in het laatste f 3 per last bedraagt.

Dit gevolg is zoo duidelijk en zoo boven alle gezonde tegenspraak verheven, dat ik gemeend heb, hetzelfde ter overdenking aan onze schippers te moeten voorstellen, opdat zij zich niet als werktuigen van anderen tegen hun eigen belang laten gebruiken.

Door aan deze bedenkingen eene plaats in uw geacht Dagblad te gunnen, zal UEd. verplichten.

28 November 1835.

Uwen Bestehdigen Lezer.

M. N.

Alfabet voor den Opmerker.

(Vervolg van No. 131.)

Nederknielen. De slaaf knielt voor zijnen heer, in die landen, waar de slaverij nog een monopolie is; de hoveling, de vleijer, knielt, of liever vernedert zich in diepen ootmoed voor zijnen meester; de intrigant voor den man, in wiens gunst hij zich, belangshalve, tracht in te dringen. Maar de mensch, die zijne zedelijke en maatschappelijke waarde gevoelt; die een' afkeer heeft van al wat naar slaverij, lage vleizucht, en schaamteloze eigenbaat zweemt, en die bovendien door het licht der godsdienst wordt bestraald, knielt alleen, voor den heer en meester van al het geschapene, voor Hem, dien hij als den eenigen beschouwt, wiens gunst en bescherming hij als zijn' hoogsten zegen acht.

Nederlaag. Er zijn omstandigheden in het leven, waarin het behoudenis eene nederlaag te ondergaan dan eene overwinning is behalen. Den jongeling, die zich, uit lozzinnigheid, aan speelsucht overgeeft, is het heilzamer, bij de eerste gelegenheid, dat hij zich aan de faro-tafel plaatst, te verliezen dan te winnen, en dus geen nederlaag te ondergaan. Hierdoor zal eene zekere vrees hem bevangen, om in het vervolg, even zoo, te verliezen; en die vrees is hem alzoo een goede reis op zijnen wereldschen levensweg. De man, die zich door den gevaarvollen speculatie-geest onzer dagen laat verleiden, en een gedeelte van zijn vermogen van de onzekerre kanssen van de bestaande affectien-loterij waagt, wint, onzes inziens, meer door een aanvankelijk verlies, dan door een oogenblikkelijk voordeel.

Het eerste zal hem terughouden, om eene nieuwe proefneming te wagen; zijne nederlaag, die hem de nederlaag dan eene momentane overwinning; het laatste zal hem weer in meer aanspoeden, om ook het overige gedeelte van zijn vermogen in de waagschaal te stellen; en hoe ligt kan hij daarbij zijne geheele bezittingen verliezen. Als een minister, die eene wet voordraagt, wier invoering ten nadeele

van een voornaam gedeelte der lands-ingezetenen kan strekken, bij de openbare stem- opneming in de kamer der volksvertegenwoordigers, eene nederlaag ondergaat, is die nederlaag voor genoemde belanghebbenden heilzamer, dan wanneer hij had gezegepraald.

Nederland. Klein is het Koninkrijk, aan het hoofd van welks regeringsbestuur een afstammeling staat van den wereldberoemden WILLEM I, Prins van *Oranje-Nassau*, die manmoedig der Spaansche dwingelandij het hoofd bood, en haar bloedgierig regeringsbestuur over het tegenwoordig *België* en *Oud-Nederland* voor altijd vernietigde; maar, hoe klein dit rijk, in vergelijking met andere zij: het is en blijft niet te min een toonbeeld voor de grootere staten, met betrekking tot deszelfs nationale eendragt, waarachtige volksbeschatting, zedelijke verlichting en algemeene welvaart; en dit alles in spijt der drukkende nationale rampen; in spijt der anti-bewijzen van deszelfs zoogenoemde staatkundige vrienden; in spijt van den schandelijken, Belgischen opstand, die *Oud-Nederland* miljoenen schats aan opofferingen heeft gekost; in spijt eindelijk van den onzekeren toestand, waarin het ten opzichte van deszelfs staatkundige aangelegenheden, nog bij voortdaring, blijft verkeeren.

Nederleggen. Er bestaat in ons constitutioneel Koninkrijk eene soort van nederleggen, die indertijd geenszins tot de wettelijke behoor, en geenszins wettelijk staat met krachteloos maken, aan het licht aantrekken, verworpen of vernietigen. Onze Staten-Generaal leveren daarvan schier bij elke harer zittingen de luidsprekendste bewijzen op. Hoe dikwijls lezen wij niet in de 's Gravenhaagsche, hoogstbelangrijke Staatscourant, waarin de handelingen onzer Staten-Generaal altijd zoo getrouw, zoo nauwkeurig worden medegedeeld, van dit of dat rekwest, dat ter griffie is gedeponereerd, en alzoo nedergelegd ter plaatse, van waar het zelden of ooit weder met een gelukkig gevolg te voorschijn treedt, om een punt van nadere overweging uit te maken. Hoe talloos groot moet de zich daar bevindende massa smeekschriften zijn, als wij in aanmerking nemen, wat er, in de laatste jaren, zoo al ter gedachte griffie is gedeponereerd geworden! Mogt die massa eenmaal, als scheur-papier, toeroikend zijn, om de schulden goed te maken, waaronder ons vaderland nog altijd gebukt gaat!

Waterhoogte te Arnhem.

Den 8 Dec. 1 El 9 Palm 3 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 30 D.
Den 9 Dec. 1 El 6 Palm 5 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 28 D.

Getrouwd:

J. W. H. SMISSAERT,
Resident van Bagelen, Eiland Java.

ZITPHEN,
den 3den December
1835.

en
Junkvrouwe A. M. C. ELBIN.

Op den 30sten November 1835, in te *Arnhem* overleden de
Heer JEAN JOSEPH BOUBLET, in
den ouderdom van ruim 65 jaren.

A M O R T I S A T I E - S I J N D I D A A T.
ADMINISTRATIE DER DOMEINEN, WEGEN, VAARTEN EN Z.
AGENTSCHAP TE TIEL.

OPENBARE AANBESTEDING.
DE AGENT VAN HET DOMEIN TE TIEL, zal, als daartoe behoorlijk gemagtigd, al of niet in tegenwoordigheid van den Heer Inspecteur der Domeinen in het Eerste Ressort, op Woensdag den 16 December 1834, des voormiddags om elf uren, ten overstaan van den Heer Burgemeester van *Elst*, ten huize en herberge van *H. AALBERS* aldaar, in het openbaar aan de minst eischende, AANBESTEDEN.

Het BOUWEN van een NIEUW TOLHUIS, op den Grooten Weg der Eerste Klasse No. 2, gedeelte van *Arnhem* naar *Nijmegen*, ten zuiden van het Dorp *Elst*, op de zoogenamde Galgenplak, met de daartoe vereischt waredende MATERIALEN, ARBEIDSLOONEN en GEREEDSCHAPPEN.

De Conditiën van Aanbesteding liggen ter lezing aan het Bureau van den Heer Administrateur der Domeinen in het Eerste Ressort te *Arnhem*, ten Kantore van den Agent voornoemd, ter Secretarie van de Gemeente *Elst*, en bij *H. AALBERS* aldaar.

De Agent voornoemd,
J. RAGAY.

+++ COMMISARISSSEN DER NEGOTIATIE VOOR DEN STRAATWEG tusschen DE GREBBE EN DIEREN, VAN ARNHEM NAAR APELDORP, tusschen de LOOT de *Arnhem* No. 21, 36, 73, 89, 125, 193, 206 en 273, die op den 1sten Januarij 1836, ten Kantore van de Heeren J. H. THOMAS EN ZONN te *Arnhem*; — Voorts, dat de rente-betaling der voornoemde Negotiatie, verschenen den 1sten Januarij 1836, zal plaats hebben ten zelfden Kantore, te rekenen van den 4den diert maand, des Maandags en Dingsdags van elke week, des voormiddags van 10 tot 12 ure.

Allen, die iets te vorderen hebben van of verschuldigd zijn aan de nalatenschap van den Heer Baron VAN GOY STEYN VAN HOEKENBURG, in te leven Ritmeester bij de Afdeeling Kurassiers No. 1, gelieven daarvan voor den 1sten Januarij 1836 opgave of betaling te doen ten Kantore van den Heer Mr. E. SCHEIDTUS, Advocaat te *Arnhem*. — Brieven franco.